

ODPIS

Sygn. akt

POSTANOWIENIE UZUPEŁNIAJĄCE

Dnia 31 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie II Wydział Cywilny
w składzie:

Przewodniczący   SSR Artur Grajewski
po rozpoznaniu w dniu   stycznia 2017 r. w Warszawie na posiedzenie niejawnym
sprawy z powództwa R   D
przeciwko Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Aresztu Śledczego W
postanawia:

uzupełnić postanowienie z 20 grudnia 2016 r. poprzez wyjaśnienie, że jedynie
stwierdzenie przez Wysoki Trybunał niekonstytucyjności przepisu art. 125 § 1
k.k.w. pozwolił na uwzględnienie powództwa w sprawie   zawisłej przed
tutejszym Sądem w zakresie, w jakim dotyczy żądania zasądzenia potrąconych z
wynagrodzenia powoda świadczeń, o których mowa w art. 125 § 1 k.k.w.

Na oryginale właściwe podpisy
za zgodność

Sekretarz

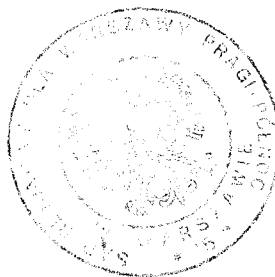
SEKRETAZ SĄDOWY

Monika Ślępińska

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z 25 stycznia 2017 r. w sprawie Tp 1/17 tut. Sąd został wezwany od uzupełnienia braków pytania prawnego sformułowanego w postanowieniu z 20 grudnia 2016 r. poprzez nadesłanie wyjaśnień zawartych w piśmie z 17 stycznia 2017 r. w formie prawem przewidzianej, w 5 poświadczonych egzemplarzach.

Na podstawie art. 52 ust. 2 pkt 5 ustawy o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym z 30 listopada 2016 r. (Dz. U. 2016, poz. 2072) Sąd wyjaśnia, że Powód R D skierował przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Dyrektora Aresztu Śledczego W pozew o zapłatę kwoty zł jako różnicy między wynagrodzeniem mu należnym a rzeczywiście wypłaconym, gdyby nie potrącenia dokonane zgodnie z art. 125 § 1 k.k.w., na podstawie którego każdorazowo odprowadzano 10% wynagrodzenia powoda na cele Funduszu określone w art. 43 k.k.w. oraz 25% na cele Funduszu Aktywizacji Zawodowej Skazanych oraz Rozwoju Przywieźiennych Zakładów Pracy, utworzonego na podstawie art. 6a ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o zatrudnianiu osób pozbawionych wolności (Dz. U. Nr 123, poz. 777, z późn. zm.). Miesięczne wynagrodzenie powoda nie osiągało w rzeczywistości kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę, gwarantowanego art. 123 § 2 k.k.w. W takiej sytuacji jedynie stwierdzenie przez Wysoki Trybunał niekonstytucyjności przepisu art. 125 § 1 k.k.w. pozwolił na uwzględnienie powództwa w sprawie zawisłej przed tutejszym Sądem w zakresie, w jakim dotyczy żądania zasądzenia potrąconych z wynagrodzenia powoda świadczeń, o których mowa w art. 125 § 1 k.k.w.

Na oryginale właściwe podpisy
za zgodność

Sekretarz

SEKRETARZ SĄDOWY

Monika Sierżbińska